

LLETRES ▶ NOVEL·LESC

Toni Rodríguez fa un homenatge a la transició en el seu debut novel·lesc

► L'autor qualifica 'Quatre carpetes marrons' de llibre de ficció autobiogràfica

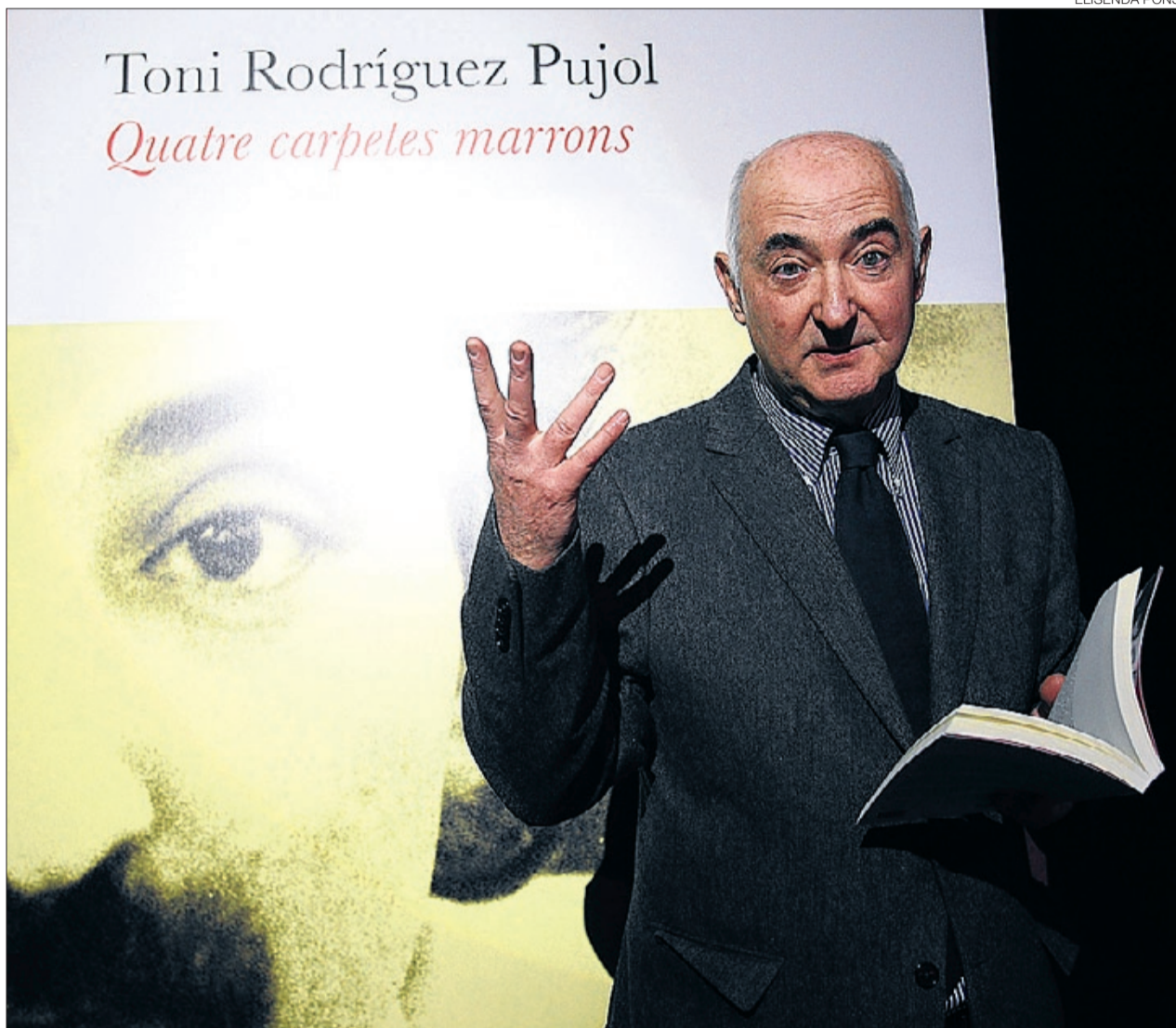
► L'obra reflecteix el periodisme barceloní amb nostàlgia i sense venjances

ELENA HEVIA
BARCELONA

El resultat és ara al carrer. Es diu *Quatre carpetes marrons* (Leqtor) i és la primera novel·la dirigida a públic adult de l'autor -que amb anterioritat havia fet incursions en el conte infantil- i un homenatge nostàlgic i «sense mal rotllo» dels ideals i misèries del periodisme en els agitats temps de la transició.

Rodríguez Pujol, que pràcticament ha escrit en totes les grans capçaleres de diari barcelonines, inclosa EL PERIÓDICO, va treballar en els mitjans des de l'any 1973 fins a finals dels 80, i actualment és director d'una agència de comunicació que va fundar el 1990.

ELS ORÍGENS DEL LLIBRE // «El germen d'aquesta novel·la -explica l'escriptor- està en unes notes autobiogràfiques que vaig prendre l'any 2001 i que aviat vaig rebutjar per convertir-les en ficció. Hi ha qui ha anomenat aquesta obra una novel·la autobiogràfica de ficció i potser és una bona definició». Per aquest motiu no és difícil reconèixer en els trets

► Toni Rodríguez Pujol, la setmana passada a BCN, en la presentació del llibre. La portada es veu darrere seu.

EL PERFIL

TONI RODRÍGUEZ PUJOL Món periodístic

Licenciat en Periodisme i Dret, va començar a treballar en el desaparegut *El Correo Catalán* el 1973, a l'àrea de política. Va col·laborar en diversos diaris catalans, entre ells EL PERIÓDICO, a Catalunya Ràdio i va dirigir i va presentar el programa *Parlament*, de TVE, entre 1980 i 1984. El 1986 va obtenir el premi de Periodisme Ciutat de Barcelona.

del protagonista els de l'autor mateix fa unes dècades (amb aquest aspecte apareix en la portada del llibre). Això unit a l'exercici d'esbrinar qui és qui, sense que el joc, més aviat amable, comporti cap venjança. «La meua intenció era no només utilitzar la pròpia biografia, sinó fer també un retrat generacional», precisa Rodríguez Pujol.

L'heroi de la història és Jordi Martínez, un jove periodista cultural, amb una inevitable tendència a la indisciplina, que s'ha quedat a l'atur i que es veu obligat a convertir-se en el negre literari d'un escriptor mallorquí consagrat però

molt mandrós a qui han encarregat escriure la biografia d'un poeta català, Pujol i Alemany, que determinades forces polítiques voldrien convertir en el primer premi Nobel català.

Plantejada en un principi com la crònica, entre rudimentària i heroica, d'uns anys en els quals els periodistes «es creien a si mateixos conspiradors de la democràcia» -la definició és del vell amic de Rodríguez Pujol, Màrius Carol-, *Quatre carpetes marrons* acaba culminant en una tèrbola trama d'intriga al ritme de les investigacions que porta a terme el protagonista. ≡

INSTITUCIONS ▶ DADES

Els museus de BCN atrauen 2,2 milions de visitants

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Els nou museus i els dos centres d'exposicions municipals de Barcelona han atret 2,2 milions de persones durant el 2009, de les quals gairebé la meitat van visitar el Museu Picasso, que segueix sent de llarg el museu més popular de Barcelona. Segons les dades fetes públiques ahir pel delegat de cultura de l'Ajuntament, Jordi Martí, aquesta xifra suposa un 10% més respecte a l'any passat. Qualitativament, l'augment més destacable està en l'afluència d'usuaris que han participat en activitats paral·leles, cosa que confirma l'evolució dels museus cap a un model que va més enllà del purament expositiu.

Segons Martí, la iniciativa d'obrir gratuïtament els centres els diumenges a la tarda ha estat «un èxit indiscutible», ja que el 15% de l'afluència total (200.000 persones) s'ha produït en diumenge, en la franja horària que va de les 17.00 a les 20.00 hores. La Nit dels Museus, una altra iniciativa gratuïta, va convocar 75.000 persones en 27 equipaments públics i privats.

Per ordre d'afluència, els museus i centres municipals són el Museu Picasso (un milió de visites), el Museu d'Història de Barcelona (624.178), el Museu de

En només un any, el Disseny Hub es consolida en l'oferta cultural de la ciutat

Ciències Naturals (174.127), El Disseny Hub (88.869), La Virreina Centre de La Imatge (74.441), La Capella (47.764), el Museu de Ceràmica (37.006), el Museu Barber-Mueller (31.142), el Museu Frederic Marès (26.603, però tancat per reformes des del mes d'octubre passat), el Museu Etnològic (25.320) i l'Arxiu Fotogràfic (8.858).

En aquesta llista destaca l'afluència de públic al Disseny Hub Barcelona (DHUB). Amb tot just un any de vida, aquest equipament s'ha consolidat en l'oferta cultural de la ciutat amb atractives exposicions dedicades als *souvenirs* o l'actual sobre la tipografia helvètica. El DHUB està situat actualment al cèntric eix del carrer de Montcada i es traslladarà a les Glòries el 2011. L'any que ve també s'iniciarà el trasllat del Museu de Ciències Naturals a l'edifici del Fòrum i s'acabaran les obres del Museu Frederic Marès.

El 2009 ha arrencat així mateix el projecte d'accés en línia (per internet) als fons dels museus. En aquesta primera fase, es poden consultar continguts del Museu Picasso, el Frederic Marès i el Museu de Ciències Naturals. ≡

ARTS ESCÈNIQUES ▶ GUARDONS

Sol Picó obté el premi Sebastià Gasch

► El 'bailloir' José de la Vega rep una distinció d'honor

EL PERIÓDICO
BARCELONA

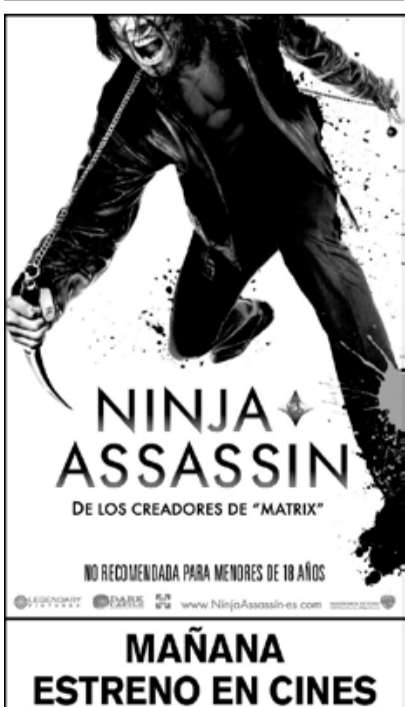
La ballarina i coreògrafa Sol Picó segueix acumulant premis. A més del Premi Nacional de Dansa del 2005 i quatre premis Max, la valenciana també té des d'ahir el premi FAD Sebastià Gasch -que distingeix els espectacles més innovadors de l'any

en el gènere de les arts parateatrals- pel muntatge *El llac de les mosques*, que es va poder veure al Mercat de les Flors el març passat. El jurat ha destacat aquesta obra per saber combinar la dansa contemporània, el flamenc i el ball clàssic mitjançant la utilització «il·lusionista» de recursos escènics.

El premi FAD d'Honor ha estat per a la llarga trajectòria del bailloir José de la Vega (Utrera, 1931), que ha aprofitat la plataforma que li dona el guardó per criticar l'evolució del

flamenc: «Abans primava la sobrietat i l'austeritat i ara tot són llums, filharmòniques i balls andrògens on les dones ballen passos d'homes i els homes passos de dones. Només falta ballar en pilotes».

Aquests guardons -que es concedeixen des de fa 34 anys en homenatge al periodista i crític Sebastià Gasch i que presideix el seu fill, Emili Gasch- també han destacat en la seva última edició l'il·lusionista barceloní Sergi Buka per la seva aplicació de les noves tecnologies a aquesta disciplina, concretament en l'espectacle *Umbra*. La companyia Atempo Circ ha estat distingida en un nou apartat d'artistes emergents per la seva creació *A tempo*. ≡

MAÑANA
ESTRENO EN CINES